

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Jacek Sobczak

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 18 września 2013 r.
po rozpoznaniu w sprawie **K. B.**,
skazanego za przestępstwo określone w art. 266 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania,
prawomocnie zakończony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 maja
2011r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 grudnia 2010r.,
na podstawie art. 544 § 3 k.p.k. w zw. z art. 542 § 1 k.p.k. w zw. z art. 540 § 1 pkt 2
lit. a k.p.k. oraz art. 639 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić wniosek o wznowienie postępowania;**
- 2. obciążyć wnioskodawcę kosztami procesu za postępowanie wznowieniowe.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 grudnia 2010r., zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 maja 2011r., K. B. został skazany za przestępstwo z art. 266 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, karę 60 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50 zł. Ponadto wymierzono mu środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu celnika na okres 3 lat.

Obrońca K. B. złożył wniosek o wznowienie postępowania, w trybie art. 542 § 1 k.p.k. w zw. z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., z uwagi na ujawnienie się nowych faktów i dowodów, nieznanymi wcześniej sądowi, wskazujących na to, że skazany nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przestępstwa, a dotyczących istnienia w systemach informatycznych, do których dostęp miały agencje celne, informacji o zastrzeżeniu kontenera przez służby celne. Zdaniem obrony, przedmiotowa informacja nie stanowiła zatem tajemnicy służbowej. W konsekwencji obrońca wniósł o uchylenie wyroków obu instancji i uniewinnienie skazanego, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S.

W pisemnej odpowiedzi na wniosek prokurator Prokuratury Generalnej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie podzielić należy stanowisko prokuratora, zawarte w jego odpowiedzi na wniosek. Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., postępowanie zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe dowody lub fakty nieznanne przedtem sądowi, wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu wskazuje, że skazany już w pisemnej odpowiedzi na akt oskarżenia, którą podtrzymał w swoich wyjaśnieniach, zwracał uwagę na okoliczności dotyczące tego, że informacje o założonej blokadzie na kontener były znane pracownikom agencji celnych, którzy wchodzili w ich posiadanie w związku z wykonywaną pracą. Zatem teza autora wniosku, że skazany dopiero po wydaniu prawomocnego wyroku w sprawie, uzyskał wiedzę, iż w innych portach funkcjonowały systemy informatyczne dostępne dla agencji celnych, w których widniała informacja o zastrzeżeniu kontenerów przez służby celne, ewidentnie rozmija się z prawdą. Zgodzić się należy z prokuratorem, że okoliczności, które miały stanowić podstawę do wznowienia postępowania, były znane sądom w toku procesu. Podanie jedynie samej nowej formy uzyskiwania tych informacji przez pracowników agencji celnych w drodze wskazań w systemach informatycznych, w przypadku dysponowania przez sądy wiedzą o innych sposobach uzyskiwania tychże informacji, w tym

choćby w drodze rozmów telefonicznych, nie może stanowić podstawy do uznania, że sądy rozpoznające sprawę nie miały świadomości o istnieniu podmiotów mających dostęp do tychże danych. W związku z tym nie sposób było podzielić stanowiska wnioskodawcy w tym zakresie i uznać, że po zapadnięciu wyroku sądu odwoławczego rzeczywiście ujawniły się nowe i nieznane wcześniej fakty. Inaczej rzecz ujmując, wiadomym w sprawie było, że agencje celne miały nieskrępowany dostęp do takich informacji, a ujawnienie nowego sposobu tego dostępu, nie upoważniało jeszcze do przyjęcia, że mamy do czynienia z okolicznościami wcześniej nieznanymi i nowymi, które mogłyby spowodować zmianę sytuacji procesowej skazanego.

Wnioskodawca zwracał również uwagę, że wskazywane przez niego nowe fakty dają podstawę do uznania, że informacja, za udzielenie której K. B. został skazany, nie stanowiła tajemnicy służbowej. Zapomniał on jednak, co słusznie odnotował prokurator, że kwestie te były przedmiotem rozpoznania przez sąd *ad quem*, który zmienił opis czynu skazanego, eliminując z niego znamię tajemnicy służbowej i przyjmując, że skazany ujawnił osobie nieuprawnionej informację uzyskaną w związku z wykonywaniem czynności służbowej; dokonaną korektę w sposób szeroki i wnikliwy umotywował. K. B. został więc skazany za ujawnienie innego rodzaju informacji niż informacja stanowiąca tajemnicę służbową. Stąd udowodnienie w postępowaniu o wznowienie, na podstawie nowych faktów i dowodów, że przedmiotowa informacja nie miała charakteru tajemnicy służbowej, jawiło się jako kompletnie chybione i bezprzedmiotowe. Mając na względzie te okoliczności, wniosek należało uznać za bezzasadny, co spowodowało jego oddalenie.

W sprawie nie wystąpiły żadne uchybienia, skutkujące wznowienie postępowania z urzędu, w trybie art. 542 § 3 k.p.k.

Na podstawie art. 639 k.p.k. w zw. z art. 633 § 1 k.p.k. obciążono wnioskodawcę kosztami procesu za postępowanie wznowieniowe.